

List Jakuba

Rozdział 5

1. Hejże, teraz zamożni; zapłaczecie nad udrękami, które się do was zbliżają, wydawajcie okrzyki bólu. 2. Wasze bogactwo znikło, a wasze szaty są zjedzone przez mole. 3. Wasze złoto i srebro zaśniedziało, a ich śniedź będzie wam na świadectwo oraz pożre wasze ciała wewnętrzne jak ogień. Zgromadziliście skarby na ostatnie dni. 4. Oto krzyczy zapłata pracowników, którzy skosili wasze pola, a ona została zrabowana; zaś wołania tych, co zżęli, weszły do uszu Pana Zastępów. 5. Wygodnie żyliście na ziemi oraz otoczyliście się zbytkiem; utuczylście wasze serca jakby na dzień zabicia. 6. Potępialiście, zamordowaliście sprawiedliwego nie przeciwstawiał się wam. 7. Zatem bracia, bądźcie wytrwali aż do przyjścia Pana. Oto rolnik wyczekuje na cenny owoc ziemi oraz jest względem niego wytrwałym, aż otrzyma wczesny i późny deszcz. 8. I wy bądźcie wytrwali oraz wzmocnijcie wasze serca, bo zbliżyło się przyjście Pana. 9. Nie wzdychajcie, bracia, jedni na drugich, abyście nie zostali osądzeni; oto Sędzia stanął u drzwi. 10. Weźcie za przykład, moi bracia, cierpienia i pobłażliwość proroków, którzy mówili w Imieniu Pana. 11. Oto uważamy za bogatych tych, którzy pozostali wytrwali. Usłyszeliście o wytrwałości Ijoba oraz zobaczyliście spełnienie Pana, że Pan jest wielce serdeczny i litościwy. 12. A przede wszystkim, moi bracia, nie przysięgajcie ani na Niebo, ani na ziemię, ani przez jakąś inną przysięgę; ale wasze Tak, niech będzie tak, a Nie nie; abyście nie chybili podczas próby. 13. Jest ktoś między wami w nieszczęściu? Niech się modli. Jest ktoś dobrej myśli? Niech śpiewa. 14. Choruje ktoś pośród was? Niech przywoła do siebie starszych zboru, niech się przy nim pomodłą oraz w Imieniu Pana namaszcza go oliwą; 15. a modlitwa wiary uzdrowi tego, który doznał nieszczęścia oraz Pan go wyciągnie. Nawet jeśli jest sprawcą grzechów, będzie mu odpuszczone. 16. Wyznawajcie jedni drugim swe upadki oraz módlcie się jedni za drugich, byście zostali wyleczeni. Wielki wpływ ma modlitwa sprawiedliwego. 17. Eliasza był podobnym do nas człowiekiem, a pomodlił się prośbą, aby nie spadł deszcz, więc deszcz nie spadł na ziemię przez trzy lata i sześć miesięcy. 18. Zatem znów się pomodlił i niebo wydało deszcz, a ziemia urodziła swój plon. 19. Bracia, jeśli ktoś między wami został poprowadzony na manowce, z dala od prawdy, a ktoś go zawrócił, 20. niech wie, że ten, który zawrócił błądzącego z jego drogi szaleństwa, uratuje duszę od śmierci oraz zakryje mnóstwo grzechów.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012